

Л.В. Пістрюга,
заступник директора
з навчально-виховної роботи
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.

Ви з героями вернулися додому

(Святкова лінійка)

Мета. Виховати в учнів повагу до історичного минулого, патріотизм, вчити брати приклад із людей, які захищали Батьківщину, а також виховували мужність, сміливість.

1-й ведучий.

*Мирно країна прокинулася
В цей погожий день,
Тільки що розкинулось
Ніжне буяння бузкових квіток!*

2-й ведучий.

*Радіючи сонцю і миру,
Ранок стрічала земля.
Раптом рознесли в ефірі
Пам'ятні ці слова.*

(Звучить запис на магнітофонній плівці).

«Сегодня, 22 июня 1941 года, в 6 часов утра, без объявления войны, немецкие войска вероломно вторглись на территорию Советского Союза. Война, товарищи!».

(Звучить куплет із пісні «Священна війна»).

1-й ведучий.

*Незабутній сорок перший,
Незабутній сорок п'ятий,
Стихне небо, підняте салютом...*

2-й ведучий.

*Пам'ятаєш, земле, сорок п'ятий?
Земле! Сорок перший не забудь!*

1-й ведучий.

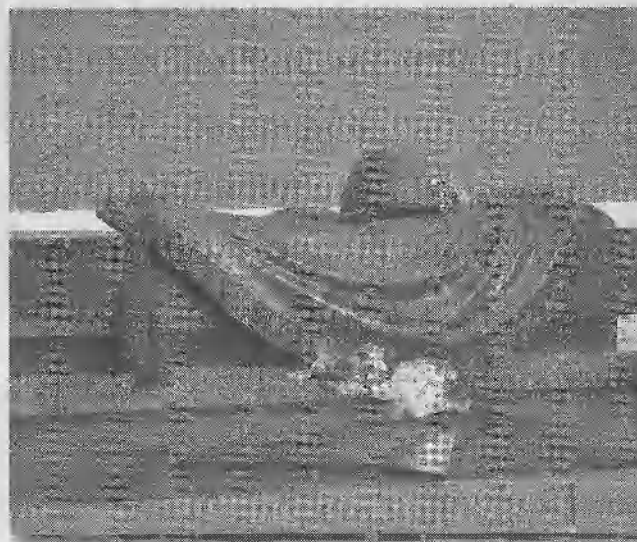
*В дні травневі мріяли багато,
Коли щастя хлюпає з пісень,
Ми щороку зустрічаєм свято –
Перемоги радісної день.*

2-й ведучий. Лінійка, присвячена ... річниці славної Перемоги у Великій Вітчизняній війні, оголошується відкритою.

(Звучить Гімн України).

(Звучать музичні позивні, пісня).

*Легкий школьный вальс
Тоже был у нас.
У него судьба была такая...
Помню, как сейчас,
Наш десятый класс
Закружила вьюга фронтовая.
Фронтной санбат
У лесных дорог
Был прокурен и убит тоскою,
И сказал солдат, что лежал без ног:
– Мы с тобой, сестра, еще станцуем.
Сколько лет прошло.
Не могу забыть
Тот мотив, который пелся с болью.
Сколько лет прошло, не могу забыть,
Мужество солдатскую и волю.*

(Дві пари танцюють вальс, звук вибухів, р бігаються. На місці лишаються ведучі).

1-й ведучий. Що це?

2-й ведучий. Це... класний журнал!

1-й ведучий. Пізнаю і не пізнаю!

Пригадуєш, тієї пам'ятної червневої пори, і завжди, догорав рожевий світанок в обійм спраглої пори, пив теплу росу з трав та зам'яно слухав останні звуки мелодії. Випускни 1941 року танцювали свій останній шкільне вальс і не знали, що через декілька хвили 4 години ранку 22 червня вони закружляють кривавому танці війни, який триватиме 14 днів і ночей.

2-й ведучий.

*Крізь сльози і плач ми прощались,
З сльозами зривались слова:
Вернися, коханий, додому.
Будь проклята світом війна.*

1-й ведучий. Поглянь, а ось список наших нокласників.

Антоненко Федір Володимирович
(Виходять солдати).

1-й солдат.

Під Сталінградом у танку я згорів, орд розплавилась на грудях.

2-й ведучий.

Баков Михайло Тимофійович.

2-й солдат.

На Букринському плацдармі героєм став, мандував артилерійською бригадою.

1-й ведучий.

Герашенко Максим Данилович.

3-й солдат. У високих Татрах, закрив і грудьми, коли повів в атаку взвод.

2-й ведучий.

Никончук Тетяна.

Партизанка. Я партизанкою була. Походом гримучим, визвольним пройшли Україну, полеглих братів хоронили усім партизанським народом. Вела партизанів до бою Вітчизни моєї рука.

1-й ведучий.

Мирончук Ярослава!

Я в польовому медсанбаті рятувала поранених, коли зірвався шквал вогню, і далі морок, більш нічого...

2-й ведучий.

Рядовий Пилипенко, сержант Боровий, рядовий Чорноуз, медсестра Паршина.

*Не всіх дозветься староста шкільна,
Вони впали ось тут, де ця юна сосна,
І їм наша рідна нехай буде пухом земля.*

1-й ведучий.

*Прикріпивши свої ордени,
І медалей нашивки на рани,
Повернулись солдати з війни,
Повернулись ветерани.*

2-й ведучий.

*Шановні ветерани,
З боями пів-Європи ви пройшли,
І переможно повернулись додому,
До Свята Перемоги дожили,
Яка вирує в квіті весняному.*

1-й ведучий. Дорогі наші ветерани, спасибі вам, що ви в нас є.

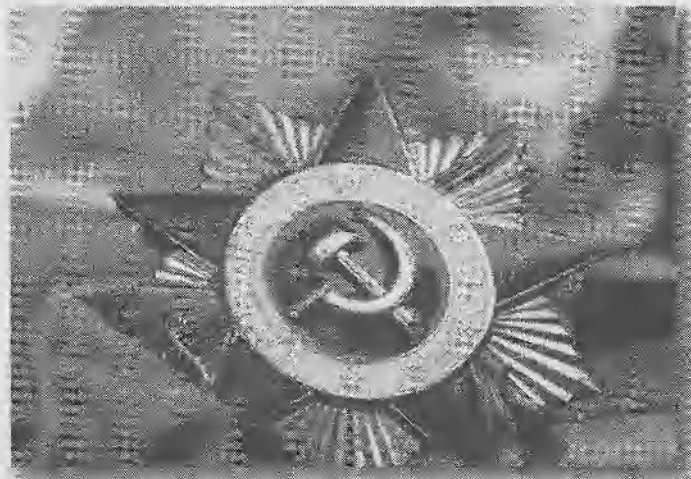
2-й ведучий. Спасибі за ваші тепло та ласку, за ваш твердий та справедливий характер.

1-й ведучий. У ваших зачісках вітерець загубив павутиння «бабиного літа», у вашій ході відчувається втома, але ніби від берізки залишилась якась невловима стрункість, а в очах грають промінчики добра та молодості.

2-й ведучий. Як нам хочеться бачити вас завжди здоровими, а щастя ми приноситимемо вам щодня.

1-й ведучий. Тож нехай ці милі голуб'ята на своєму крилі принесуть вам добро і радість.

(Діти дарують голубів, зроблених із паперу).

2-й ведучий.

*Ти прийшла, Перемого,
Слідами війни,
З-під заліза і попелу –
Цвітом весни...*

1-й ведучий.

*Тим навічним вогнем,
Що горить, не згоря,
Обеліском, який
Увінчала зоря...*

2-й ведучий.

*Карбуванням на плитах і стелах імен,
Палахтінням на вітрі переможних
знамен,*

*Сивиною завчасною,
В шрамах навкіс,
На протезах,
Під реквієм ньєчниних сліз.*

(Зустріч матері та поштарки, яка принесла лист із фронту).

1-й ведучий.

*І плакала мати...
Верніться ви, дітки, додому,
Хай буде проклята світом війна,
Мужніми й чесними будьте,
Мої ріднії діти, а зараз солдати,
Зиму і весну вас будемо чекати.
Звістку надсилати прошу вас хорошу.
Кожен день чекати
Буду листоношу...*

2-й ведучий.

*Я б з пісні розповідь почав,
З тої, яка на всіх фронтах звучала,
В бурю, в холод, у страшний суворий час,
Ця пісня нас в землянці зігрівала.*

(Учні зображують бійців на привалі, звучить пісня «Землянка». Бійці читають листи додому).

1-й ведучий. Голосні і тихі мемуари про війну рядові розкажуть нам солдати.

1-й солдат.

*Ми повернемося, мамо,
І якимось надвечір
Ми присядем у хаті
І листи, й листівки,
Як літопис бою
І як хроніку почуттів,
У пам'яті нашій відновим.*

2-й солдат.

*Якщо смерть мені зустрінесться близько,
То скажеш, мамо, друзям, що в бою я
Не звик відступати.
І що в легені набравши смертельного
вітру*

*Впав не назад, а вперед.
Щоб ще якихось 172 см ввійшло
у відвойований клаптик.*

3-й солдат.

*Ось послухайте всі, що пишу я додому,
Час настав і настала розплата,
І в світанковій давній млі
Ішли полки, наступали на ката*

По великій українській землі.
В атаку фріци кидались аж трічі
Та трічі падали.
Ворожу силу до самих основ
Від сили нашої стрясало.

4-й солдат.

А я пишу з років вогняних,
Із окопних надій,
Вповноважений тих,
Хто в землі молодий.
Я пишу заповіт
Від полеглих війни.
Щоб в солдатський граніт
Не вдягались сини!

О світе мій!
Будь мудрим, світе!
Не дай озлобленій імлі
Своїм безумством осліпити
Життя і сонце на Землі!

1-й ведучий.

Тож шепіт берізки,
І обрії сині,
І пісню струмка,
І ясний небосхил,
І землю батьків
Берегти як святиню
Присягнем, сини, біля братських могил!
(Звучить присяга воїнів).

Присяга воїнів

Хто мені скаже? У світа питаю
Іменем сина, що батька не знає,
Іменем жінки,
Що овдовіла,
Іменем матері,
Що посивіла,
Іменем пам'яті.
Іменем чесним
Священним народу.
Чуєте, ви,
Правовірні із націй,
Наші долони
Зашерхлі від праці:
Варимо сталь,
Чи плекаємо жито –
Не забуваємо всіх,
Кого вбито.
Їхні сини,
Нагорьовані діти,
Ми не дозволимо вам
Повторити
Ні Бухенвальдів,
Ані Хатині,
Нас – чверть мільярда,
Ми – не єдині.
Низько в скорботі
Знамена схиляєм,
Клятві священній
Навік
Присягаєм
Іменем сина,
Що батька не знає,
Іменем жінки,
Що овдовіла,
Іменем матері,
Що посивіла,
Іменем пам'яті,
Іменем роду.
Іменем чесним
Безсмертним народу
Клянемося!

2-й ведучий.

Хвилиною мовчання став життєв,
Гвоздика біла, наче дрібка солі,
Хвилина мовчання – пекуча й терпка,
як сльоза –

Священна хвилина мовчання...

(Оголошується хвилина мовчання, звучить метроном).

1-й ведучий.

Зупинись, прислухайся на мить –
Кричать з вогню і мати, і дитина:
Хай буде мир!

2-й ведучий.

Хай більше не горить
У війн твоє життя, людино...

